

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
**forfatters syn
tiske overklasse.
m burde kunne tvinge
engelsk-syke til fornuft.**

iske overklassen var enmet) fordi det betaler sig. — På trofasthet og lojalitet fordi det betaler sig. —

Forfatteren lar senere, på side 182, en av sine personer uttale følgende utvilsomt vel krasse bemerkninger:

— Hvis du lagt merke til at de fleste av de dyder som hoppvis i uke dagene England kan tilstøpes et lik? Finnes det noe slavere enn et lik? Finnes det noe mindre beslutningsdyktig? Finnes det noe døvmore? Hvis forfatter bedre å skjule sine feilber enn et lik? Og et lik, det er da vel anständigheten og ordentlighetens oppsætning?

Dette er på ingen måte våre ord, men hvis en engelsk forfatter fant grunn til — i 1936 — å gripe til en så vidt drastisk

skildring av tilstøndene, vil sikkert tytten kunne danne sig et billede av tingen i landet i England, da særlig blandt den britiske overklassen.

På siden 210 finner vi følgende:

— Engelskmennene bører på et hemmelig mål til den almetiske for at han har skapt andre raser. — De er sikker på at han har begått et redseligst fullgrep. — Det burde bare ha eksistert engelskmenn.

— Bare engelskmenn, og dessuten en god portion negre til å gjøre groverballen det til å omvendes til kristendommen.

— Da vidje engelskmennene var riktig lykkes. — De vidje spille cricket eller golf, et prate bort tiden i havnen sine.

— Hvert parti ville næsta til det alene arbeidet for fremstritt, og intet parti ville nogenlengre gjøre noe. — Nå et virkelig stridsoppsmål opsto, vilde regjeringen si man måtte rádspørre dommene. — Arene vilde gå, stridsoppsmålet ville da av alderdomssvakkhet. — Om engelskmennene var den eneste race, vilde det nasjonale ideal bli virkeliggjort. — Alle vilde gøye ingen ting, uten fra tid til annen å holde et foredrag for svartengene angående knapparbeidets vere og verdighet.

Dette stemmer jo i en uhyggelig grad med hvad Englands-vennen Hambro og Herm Müller forsøkte å gi uttrykk for i sine bøker. — Imidlertid, denne engelske forfatter synes å være skikkelig mere klarstyrt enn vår tidligere medborgere. — På side 208 skriver han:

— Jeg tror ikke det er nogen tilm om at England har addd en krisje. — Jeg tror at den tid er forbi da man kunde krangle og hangle sin igjenmen. — Den løssetnings fortsettes nemlig at man har tiden på sin side. — Man begår misgrep og reparerer skaden. — Men slik kommer det kansje ikke til å gå i fremtiden.

— Da blir det ikke tid til å spile. — Man må handle straks og riktig.

For Claude Houghton skjøp håper vi at Churchill og hans medarbeidere ikke kjenner til denne boken. — Vi er redd for at de vilde gjøre den samme vel med ham som med de andre fortusende britiske militære medarbeidere og politikere.

— Det vilde selvagt gjøre oss vondt om vi ved denne lille bokannmeldelse skulle komme til å skade den klarscende forfatter. — Hvad vi håber er imidlertid at våre lyttere, etter å ha hørt en amerikansk britisk forfatteres mening om sine ledende politikere i dag, lettere vil kunne forstå, som denne forfatter allerede gjorde det i 1936 — hvorfor Englands skjebne er hevet.

— alle dem som i stillings medfor har forbindelse med kantoren Müller vil alltid bli erinrat som en serkis som og behagelig representant for det broderfolk. Samarbeidet med ham var lett og fruktbringende.

ansler J. Müller
orlater Bergen.

J. Müller, leder av presse- og gundavdelingen ved Reichskommisariatet i Norge, Dienststelle Bergen, er nu Bergen, idet han er hjemkalt tilknyttet kontoret i Berlin, hvilket er tilstilt siden 1939.

Müller kom til Bergen i 1918 som stred for den tyske generalkonsul, t. han i 24 år hadde vært ved det gesamtkap i Oslo. I 1940 blev kantoren utnevnt til stedsgruppeleder AP i Bergen og valgt til formann i øverste Deutsche Verein. Av styrer Hansens Museum, Bergen, er Müller tildelt «Bergensfarenes kompani». Ettersom og «Det kontorske Hause».

— alle dem som i stillings medfor har forbindelse med kantoren Müller vil alltid bli erinrat som en serkis som og behagelig representant for det broderfolk. Samarbeidet med ham var lett og fruktbringende.

Dødsfall.

Sandefjord, 9. juni.
NTB) En av veteranene innen Sandefjords handelstand, kjøpmann Thor Hasle, avgikk ved døden etter lengre tids dom, 68 år gammel.

Innboere i Østmark (tidligere Østerriks) som i mange år har utført et viktig arbeid er opplist, men fortset-

arkivbehandling, oplysningsarbeide, bøker og tidskrifter m. m. som det blir for vidtligst å skildre nærmere.

Leder :
Vrolig skreect
av red. sekret.
Ola Melsom,
kaptain i den
n. hær.

Fritt Folk

Rikorgane for Nasjonal Samling

Nytorvet 2, Oslo.

Redaktør:

Arni Risbød.

Centralbord 17250
med forbundene til:

Ekspedisjon L. og 2 etasje, redaksjon
6. etasje, forretningsrør Martin, an-
nonseavdeling, abonnementsavdeling,
avdeling og seter.

Direktør innen et kl. 20.30:
17250 Recepshjon (dag og natt).
17251 Elnes og Sande.

17252 Baltzen.

17253 Grundtvig, Gundersen (uten-
rikssavdelingen).

17254 Redaksjonssekretær Eriksen
og Per Lie (sport).

17255 Redaksjonssekretær Hoffstad
(Handel og økonom).

17255 Haugeland.

17256 Redaksjonssekretær Melsom
(forside, avdeling).

17257 Redaksjonssekretær Feiring
(innholdsavdelingen).

17258 Redaksjonssekretær Sæter.

Fritt Folk overtar intet ansvar for
innsendte manuskripter. De som ikke be-
vites, blir tilintetsett. Sørt derfor ikke
returporto med, sør for gjempart.

Trykt i
NASJONAL SAMLINGS RIKSTRYKKERI
Nytorvet 2, Oslo

10. juni.

Det er idag ett år siden de krigs-
ers begivenheter på norsk grunn
blev avviklet. — Kapitulasjonsbe-
stemmelsene for de norske tropper
som kjempet på Englands side, blev
under tegnet 10. juni i fjor. Allerede
to dager i forveien var de norske av-
delinger i Nord-Norge blitt sveket og
forlatt av de engelske «hjelpetropp-
pers», som reddet sig tilbake til Eng-
land ved et av sine berømte seiers-
tilbaketog. Sammen med dem
reddet også landets forhenværende
konge og regjerig sig og overlot det
norske folk og de norske tropper til
sin skjebne.

Vi gav i vårt store nummer den
9. april en detaljert redegjørelse for
feltsgang og skal ikke gjenta
det nu. Imidlertid kan det på denne
årsdag for avslutningen av den første
og siste virkelige krig mellom orga-
niserte norske og tyske tropper være
av betydning å understreke, at felt-
sgang på ingen måte gav det norske
folk anledning til å vise hvad det
virkelig kan gjøre.

Utgangen og forløpet av feltsgang
var gitt før det begynte, og man fikk
innskrenke seg til å takke forsynet
og formuntige officerer for at det
ikke kostet mere blod enn det gjorde.

Det vi kan mose å si om feltsgang
er at selv disse løst sammenraskede
norske avdelinger, uten nødvendig
befal eller tropper for det sørget
underlag for kampane tok til, allike-
vel klarte å sinke den tyske frem-
rykning. De allierte tropper fikk
derned den chancen til å komme i
kontakt med de tyske tropper som
de angivelig hadde ønskt da de
inndelet aksjonen mot Norge. Det
er så meget større grunn til å være
stolt av denne innsats når man
minner med det tyske feltsgang i
vest og på Balkan. En annen sak
er at det at de allierte tropper, da det
kom til stykket, overhodet ikke på-
skjøt å møte tyskerne. De skufte
selv de mest beskjedne forhåbninger
man måtte ha stillett til dem, og svek
og forrådte de norske tropper ved
enhver anledning. Det er nok å minne
om at de først lot de norske tropper
i stikken ved flukten fra Andalsnes
og Namsos og deretter gjentok be-
driften i Nord-Norge.

Denne nødvendige redegjørelse
for de faktiske forhold omkring felt-
sgang i Norge, gjør intet skår i be-
undringen for den tyske innsats i
kampene. For de tyske tropper bety-
tjenes i Norge urivsnelig heder,
gjennemføringen av en oppgave som
praktisk talt alle militære sakkyng-
dite utenfor Tyskland vilde betegnet
som ugewissesligr — et strålende
bevis på den tyske soldats kampkraft
og offiseri. Tyskerne har imidlertid
så god råd på militære laurbær at de
på denne årsdag gjerne inngårmer
at de spreide avdelingene av den
norske hær, som dengang kjempet
mot dem under falske forutsetninger.

Under disse omstendigheter var
det hinsides enhver sund sans å ta
op en krig, og det er forsiktigt be-
tegnende at de militært ansvarlige
med Kommanderende General, Ge-

neralstabssjefen og Generalstabens
avdelingsjefer i spissen advarte mot
galskapen. Marxistskigeringen måtte
finne fram en engjerrig og evenyrlig
lysten over med minst mulig
skrupler til å ta på sig ansvaret for
feltsgang. Hertil kommer den mo-
raliske side av saken, nemlig den at
vi i henhold til folkeretten bestem-
melser var forpliktet til å assistere
de tyske tropper med å sikre norsk
territoriom istedenfor å angripe dem.

Under disse omstendigheter måtte
selvsagt forsøket på å mobilisere
mislykkes fullstendig, samtidig som
ukjønnede og tvilne måtte bre sig
som lid i tørt gress. At det overhodet
det lyktes å samle sammen nogen
avdelinger i Sør-Norge, skyldes ves-
sentlig det ubestridelige faktum at de
tyske tropper viste en enestående
hensynsfullhet og at de tyske tropper
undlot å tilintetgjøre avdelingene al-
lede under opsetningen. Det den
norske overkommando virkelig hadde
til disposisjon da den slapp los
den vanvitige krig, var deler av 2.
og 5. brigade, samt 6. brigades som
det lyktes å sette opp i sin helhet. De
grønne brigader blev satt ut av spillet
uten å kunne yle nogen innsats.
Sammendragning og konsentrasjon
av de norske stridskrefter som var
disponibele, lot sig heller ikke gjennomføre.

Bortsett herfra manglet de norske
avdelinger som blev satt opp, det
aller nødvendigste utstyr. De hadde
ikke noe forvarsvåben mot fly
og panservogner, de var ikke utstyrt
med håndgranater eller maskinpistoler,
de hadde høstet utilstrekkelig
artilleri, og selv stålbjelmer manglet
i utrustningen. Av ammunisjon hadde
de ingen avdeling mer enn for én
slagdags behov, de fleste adskillig
mindre. Ved enkelte avdelinger
kunde det bare deles ut 5 patroner
pr. mann. Opsetningen med befal
var ubetyggelig svak. Det som stod til
disposisjon var for storstedelen ikke
vanlig skoleutdannet befal, men un-
ge mennesker med mindre utdanne-
lse enn motstandernes menige sol-
datater.

Det er selvsagt under slike for-
hold det skjørt vanvidt å kritisere
befal eller tropper for det sørget
resultat av galskapen. Ansvaret for
det får de menn ta som satte det hele
i gang.

Utgangen og forløpet av feltsgang
var gitt før det begynte, og man fikk
innskrenke seg til å takke forsynet
og formuntige officerer for at det
ikke kostet flere blod enn det gjorde.

Det vi kan mose å si om feltsgang
er at selv disse løst sammenraskede
norske avdelinger, uten nødvendig
befal eller tropper for det sørget
underlag for kampane tok til, allike-
vel klarte å sinke den tyske frem-
rykning. De allierte tropper fikk
derned den chancen til å komme i
kontakt med de tyske tropper som
de angivelig hadde ønskt da de
inndelet aksjonen mot Norge. Det
er så meget større grunn til å være
stolt av denne innsats når man
minner med det tyske feltsgang i
vest og på Balkan. En annen sak
er at det at de allierte tropper, da det
kom til stykket, overhodet ikke på-
skjøt å møte tyskerne. De skufte
selv de mest beskjedne forhåbninger
man måtte ha stillett til dem, og svek
og forrådte de norske tropper ved
enhver anledning. Det er nok å minne
om at de først lot de norske tropper
i stikken ved flukten fra Andalsnes
og Namsos og deretter gjentok be-
driften i Nord-Norge.

Denne nødvendige redegjørelse
for de faktiske forhold omkring felt-
sgang i Norge, gjør intet skår i be-
undringen for den tyske innsats i
kampene. For de tyske tropper bety-
tjenes i Norge urivsnelig heder,
gjennemføringen av en oppgave som
praktisk talt alle militære sakkyng-
dite utenfor Tyskland vilde betegnet
som ugewissesligr — et strålende
bevis på den tyske soldats kampkraft
og offiseri. Tyskerne har imidlertid
så god råd på militære laurbær at de
på denne årsdag gjerne inngårmer
at de spreide avdelingene av den
norske hær, som dengang kjempet
mot dem under falske forutsetninger.

Bestod av gode og tapre soldater
som for det første gjorde det de
trodde var deres plikt og dernest
giordet det best mulige ut av en for-
tivelt og hårløs situasjon.

Vissheten om dette er også god
å ta med for nordmennene i den
gjennomgangen i tiden som nu ligger

FELLESMOTE IKVELD.
Møllen Raa lag, Husøy 12
Smestad lag holdes kl. 20 'kve
Smestad skole. Smestad lag
som arrangerer. Taler er tan
Inge Myklebust.

Dette blir det siste møte på
en side av sommeren. Man er derfor
med stor fremmøte, mettet hegnere blir der holdt
neoprop for våre medlemmer.

HALLO DAMER!
Vi bringer nedenfor litt for våre
mer. Forst litt om sommerhatten:
skjørt er igjen på mote. Skjørt og
skjørt skal være i samme farve. Og de vil
sommert at den hattet vi her presenter
tar meg godt ut.

Så et litet rink til de damer som er så
lykkelege å kunne regne med deilig
skjørt etter sommeren: Buktene kan
enten være høye eller grå og overdelene
holder i blitt og rydt. Et smart sommer-
antrekk som er meget kleddig.

HUGGORMH MED 27 ORMER.

Ved Sandungen i Nordmarka kom igjør
unge menn fra Oslo over og huggormen
med ikke mindre enn 27 ormer, hvorav
en målte over meteren. Samtlige innsatte
blet med livet.

MILITÆRKONSERT PÅ EIDSVOVS
PLASS

Stabsmusikkorpset der Luftwaffe spil-
ler mer innenring 11. ds. fra kl. 20 til 21
på Eidsvolls plass.

Følgende musikkstyrke spilles:
Star, Titanen, marsj, Rossini, Se-
mperius, Marsj, Metodi av operen
Das Glücksfeuer des Freuden, Macken-
Münchener Geschichtens vals, H. Niels: Es
er so schön, zu sein, zumal.

STJ. SIG TOBAKK.

Politiet Akeravdelingen meddelde:
To unge gutter, henholdsvis 24 og 22 år
gammel, har i en tid hatt beskjedliges-
som gardsbørn deres idag ble vist
over i går ved Gro-
Gard i Groruddalen. Mens
gutten var borte nogen dager gikk de
uten oppdrag i gang med svineslaktning,
staklet i kasser til Oslo, hvor de gjorde
innbringende handel. De fikk valuta
blant pengene og tobakk. Derefter for-
skjøt de til venstre for sentralen, for
på grunn av det mangelende forfølgelse.
For svig søker de mest mulig å kaste skyll-
dene på hverandre for grisenytteriet. De
er begge tidligere straffet.

bestod av gode og tapre soldater
som for det første gjorde det de
trodde var deres plikt og dernest
giordet det best mulige ut av en for-
tivelt og hårløs situasjon.

Vissheten om dette er også god
å ta med for nordmennene i den
gjennomgangen i tiden som nu ligger

foran oss.

1941
963911

PARTI

JEN
REI

Jenny Garfield
NSK i Nord-Norge.
dagen siden, ...
gjede tutte:

Boden, Tirsdag
Torsdag, Kabinett, 5
juni, Kabellvág, 5
mai, Kabinett, Tirsdag
dag 18. juni, Størt
Sisterfjord, Freda
Søndag 22. juni.

Nasjor

Det int

At det nye
gamle partipol
i verk for å gi
fiskerne le
samfunnet f

Samlings ideer
i tilkunsting til
sterk NS-vind

Rikstaler Wang
i Sannessaen. Ha
sjeldent land var
fiskerne i verk

Talenter, nev
på hvordan det si
Partipolitikkene fe
fattig land, og de
stengte uten arbe
fremtid. Vi er at
det ikke er ri